

Izhaja

vsak četrtek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Glasilno koroških Slovencev.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“ v Celovec,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 h od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXXIV.

Celovec, 24. decembra 1915.

Št. 73.

Mir ljudem, ki so dobre volje...

„Drugi božični prazniki! Daleč od doma, na bojišču, v sovražnikovi deželi, v trdem boju; ranjen, bolan v bolnišnici; ločen od dragih domačih! Kako žalostno, bolešno se glasi to! Da, na sveti večer se krutost vojske še posebno občuti. Na bojišču, v bolnišnici se polasti vojakovega srca hrepenenje po domu; doma ni zdaj ne očeta, zdaj ne brata, zdaj ne sina. Lučice na božičnem drevescu gorijo tako medlo in žalostno! In nobena pozemska modrost ne nudi tu prave tolažbe. Zato se zatecimo k jaslicam, k božjemu Detetu, Jezusu. V vremenskih nezgodah utrjeni vojak tam zunaj na straži v sovražni deželi, od mrzlice tresoč se bojevnik na bolniški postelji in zapuščena vajakova žena doma s kopo otrok, vsi, vsi so v duhu združeni ob jaslicah Odrešenikovih.

Da, tja Vas hočem povesti, dragi vojaki, od koder odmeva sem k nam slavošpev angelov: »Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje«; ljudem, ki so pripravljani, pripraviti Zveličarju bivališče v svojih srcih, ki ga sprejemajo z živo vero in vročo ljubeznijo.

Pojdite, gremo k Odrešeniku, pri njem dobimo v domotožju tolažbo in moč, srčnost in duha požrtvovalnosti za zvesto izpolnjevanje dolžnosti! Revščina, odpoved in žrtve, to so bile rojenice pri njegovih jaslicah!

Svetovna vojska zahteva od Vas popolno odpoved, težko delo in velike žrtve, je pa Vaša srca napravila tudi sprejemljivejša za tolažbo vere in darove milosti, mnogo jih je privedla Bogu bliže. S svojo, tudi za gluha ušesa in zakrknjena srca razumljivo govorico je v marsičem napravila red. Tisoči so našli zopet pot k svetim zakramentom, so se učili zopet pripogibati kolena in sklepati roke. Srečni so, ker zopet klečijo pred oltarjem in krepečajo svoje duše z mesom in krvjo njega, ki je ležal v jaslicah. Odrešenik pod podobo kruha je vojščakom, kar je bil pastircem nekdanj v jaslicah.

Pa tudi domači hodijo marljivo k jaslicam, v cerkev k tabernaklju, z rožnim vencem k Mariji, pomočnici kristjanov. Prihaja mamica za svo-

jega sinka, sestra za brata, otroci za očeta, žena za moža, ves narod za sinove svoje.

Vi dragi na bojišču in v bolnišnicah in mi doma hočemo sedaj skleniti roke in vsi enega duha in ene misli moliti ob jaslicah:

Božje Dete Jezus! Pomagaj nam v boju za življenje, ne pusti nas osamljene, če nas tarejo skrbi in težave; ne odvzemi nam luči vere, če pridejo križi in trpljenje k nam v goste!

Tako se glasi v pastirskem pismu apostolskega vojnega vikarja škofa Emerika Bjelika vajakom za božič.

Da, mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje! O tem angelskem spevu pač človeštvo še nikdar ni bolj premišljevalo in ga razumevalo kakor v sedanjem času. In naši ujetniki v daljni Sibiriji! Nobena, tudi najdražja pesem domovine jim ni tako sladka, jim ne vznbuja tako silnega hrepenenja, kakor ta angelski spev!

In vendar, in vendar ni ga miru, po katerem hrepenijo narodi vsega sveta. Zakaj ga nam Bog ne dá, se vprašuje nekako kljubujoče malovernež? Nisi li prav razumel angelovega petja? ... in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje. Kje na svetu pa je ta dobra volja? Povej, povej nam to! Vidimo jo le tam, kjer jo moramo ravno iskati, pri sv. Očetu v Rimu, tam, kjer se vsi valovi brezuspešno odbijajo ob Petrovi skali. „Svoje zaupne prošnje, katere spremljajo dela ljubezni in pokore, pošiljamo sedaj k nad vse ljubljenu Zveličarju človeškega rodu, da milostno pospeši konec bolečin, ki danes tarejo človeštvo.“ To je molitev Benedikta XV.

Pri narodih nismo videli dobre volje, ampak le sovraštvo, hlepenje po krvi. In Bog je pripustil vojsko, ker pusti ljudem prosto voljo, ker je svet tako kazen zaslužil in ker zna neskončna božja modrost tudi največje zlo obrniti v dobro, v koristno, potrebno ... in pospešil bo konec,“ ker toliko usmiljenja vrednih src pošilja svoje prošnje k Njemu, skrajšal bo zavoljo dobrih dneve trpljenja, o katerih ne vemo, kako dolgo bi sicer trajali. Pa človeštvo mora biti prej dobre volje!

To je krščansko modrovanje o vojski, ki velja za vse ljudi, prijatelje in sovražnike.

Molimo s sv. Očetom, da bo zopet mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje.

Položaj na bojiščih.

Velikih bitk ni. Večji boji le v Črnigori.

Po vseh velikih bojiščih je nastala več ali manj bojna pavza, začasen mir, vršijo se le manjši boji; le v Črnigori, kje je svet za boje in hitro prodiranje skrajno nengoden, se vršijo večji boji, in včasih se tupatam še spomnijo Italijani, da so nam napovedali vojno. Če pa na to pozabljajo, jih spomnijo tega naši, kakor v bovški kotlini, kjer so se naše čete z nenadnim napadom polastile neke sovražne predpostavke.

Četrta bitka ob Soči je končana. Italijani so zopet ostali brez uspehov. Po kratkem presledku so jo začeli dne 11. novembra; boji so trajali do konca meseca in na nekaterih krajih še prav trdovratno prvi teden decembra. Teh velikih napadov Lahi niso več obnovili. Zato pravimo, da je četrta bitka ob Soči končana. Boji so bili silni. Samo da bi zavzeli Gorico, so poslali v boj sedem italijanskih infanterijskih divizij. Najhuje napade je odbil slavni 17. pešpolk. Italijani so v tej bitki izgubili 70.000 mrtvih in ranjenih. Od tedaj so Italijani zopet obstreljevali Gorico in na celi fronti začeli zopet z obstreljevanjem z artiljerijo, zlasti na tirolski fronti. Dve italijanski kompaniji, ki ste poizkusile ponoči prodreti proti vrhu sv. Mihaela, ste bili vničeni.

Na ruskem bojišču vlada trdovraten mir, ki ga motijo le kaki manjši poizvedovalni boji ali mestoma artiljerija. Preko Romunije pa prihajajo vesti, da se Rusi zelo pripravljajo z vezbanjem novih čet in oskrbovanjem vojnega materijala.

Na francoskem bojišču se zdi, da se Francozje in Angleži pripravljajo zgolj na obrambo.

Podlistek.

Sveta noč.

Spisal Fr. Sušnik.

Bila je krasna noč. Luna je plavala po nebesnem svodu; čarobno je razsvetljevala dolino in gore. V srebrnem svitu so blesteli sneženi kristali; a veliko krasnejše so se lesketale zvezde na azurnem nebu, divnem in globokem, kot je oko prekrasne deve ... In zastrmel sem v tiho rajsko noč ... Moje misli pa so splavale k oni najkrasnejši noči, k božični noči. In mislim je sledila duša in vztrepetala je v neskončni slasti, ko je začutila rajsko poezijo one noči. In zahrepenela je z vso močjo mlade duše po božični noči. In morda je nocoj tisoč drugih src, vseh krvavih od nešteti ran, zadanih po vojski, zakoprnelo po nji. Morda je tisoče src podrhtevalo ob misli na njo, imejteljico miru. Za mirom hrepenijo človeška srca, za mirom, ki ga svet nima ... In za tolažbo, za balzam svojim ranam, ki jih je zadal svet v tej grozni vojni ... A odkod balzama in tolažbe vznemirjenemu srcu? — Svet ga nima. A v oni rajski noči bodo priplavali angeli iz nebes, peli bodo nebeško pesem: „... mir ljudem na zemlji ...“ ter lili balzam tolažbe v vzburkana in vznemirjena srca ... In v srca se bo naselil mir; zunaj pa bo divjala borba dalje ...

Mobilizacija žensk.

Vojno ministrstvo je napovedalo, da bo tudi ženske v večji meri pritegnilo v vojno službo, kakor se je to dogajalo dosedaj. Že v začetku vojne so se ženske izkazale, da so voljne in zmogljive, opravljati razne vojne službe; toda dano jim je bilo na prosto voljo, če se hočejo posvetiti vojni službi ali ne. Malo je žensk, ki bi se lotile kakoga dela, pa ne bi ga dovršile. In če se ženske niso bolj udeležile pri raznih delih, bo temu vzrok pač tudi to, da se odtegnejo podpore tistim ženam vojaških vpoklicancev, ki imajo kak postransk zaslužek.

Sedaj pa naj ne bo pripuščeno ženski na prosto voljo, ali hoče pomagati ali ne. V poštev pa pridejo dve vrsti žensk: Ženske, ki morajo zaslužiti, in ženske, ki morajo pomagati. Če se pritegnejo prve v vojno službo, jim bo ustrezno, ker bodo dobile zaslužka.

Težja naloga pa je pritegniti v službo takih žensk, ki so vajene, le záse živeti. Na tisoče žensk iz bogatejših slojev se je od začetka vojne posvetilo delu za vojake. Je pa še tudi veliko takih, ki ne delajo ničesar drugega, kakor da negujejo svoje telo, da je ohranijo kolikor mogoče dolgo lepo in mladostno.

Ženske organizacije, od katerih pričakuje vojno ministrstvo predlogov o uporabi žensk v zaledju, so imele zadnje dni na Dunaju več posvetovanj. Predvsem skušajo dobiti temelj, na

katerem naj bi slonela takoimenovana ženska mobilizacija. Dosedaj se je razpravljalo o varstvu mater, mladine in otrok, o šolanju žensk, določilo se je tudi, koliko da morejo opraviti; govorilo se je tudi o posvetovalnicah, starosti, zaslužku in prilikah za žensko delo. Vse organizacije so izvolile ožji odbor, ki vodi nadaljna posvetovanja.

S tem, da hoče ministrstvo pritegniti k raznim delom, ki jih opravljajo sedaj vojaki, ženske, hoče dobiti večje število za fronto potrebnih vajakov. Samo enega razločka se ne bo smelo spregledati, med ženskami v mestih in po deželi. Velika večina žensk po deželi je vsled vpoklica moških v vojaško službo silno vprežena v delo, da je te junakinje treba občudovati, da toliko zmorejo. Še iz vrst teh žensk jemati katere v vojno službo, bi pomenilo, onemogočiti popolnoma prepotrebno delo in ostalim jemati ves pogum; ker kdor vidi pred seboj take kupe dela, da vidi, da ga ne bo zmogel, se vsede in položi roke križem: Tega ne zmorem, se raje ne lotim.

Po mestih je pa vse polno žensk, ki imajo premalo zaslužka in bodo zelo vesele, če se jim dá kaka za čas vojske stalna ženska vojaška služba, da bodo mogle v času draginje in pomanjkanja preživeti svojo družino, katere želodčki so v vojni ravnokar tako lačni kakor v mirovnem času, zaslužka pa je bilo dosedaj premalo.

Četudi v manjšem obsegu, so zelo hudi boji v Crnigori. Naše čete nimajo proti sebi samo boja vajenega in bojevitega, neustrašenega nasprotnika, ampak zelo težaven in dobro utrjen svet. Odpor šovražnika je treba streti od odseka do odseka in zavzeti dobro pripravljene postojanke na višinah drugo za drugo. Kar delajo tu naše čete, je občudovanja vredno. V tem oziru imajo naši vojaki le malo sposobnih vrstnikov na svetu.

Zadnji Črnogorec je potisnjen iz Bosne in sedaj so boji za bojno črto ob reki Tari. Po zavzetju Bjelopolja 16. t. m. so čete generala Kövessa v naskoku zavzele zelo močne sovražne postojanke ob kolenu reke Tare, južnozpadno od Bjelopolja in pri Gedusi, severno od Berane. Ob Tari so zaplenili tri gorske topove, dva poljska topova in 1200 pušk. 20. t. je bila zavzeta nova postojanka severno od Berane in ta ter prejšnji dan so naši ujeli zopet kakih 600 mož. Boji za Berano se bližajo svojemu koncu. Zapadno od Peči se sovražniki umikajo v smeri proti Plavi in Gusinju.

Turki so imeli ob Dardanelah zopet lep uspeh, ki so ga deležne naše motorne baterije pri Ari Burnu in Anaforte, kjer so se sovražne čete umaknile, ko so bile tepene. Iz Londona se poroča, da so bile čete, ki so se tam umaknile, vkrcane za drugo bojišče in da so tam to poročilo z veseljem pozdravili.

Rusko brodovje je zopet hudo obstreljevalo bolgarsko obrežje ob Črnem morju in sicer Varno. Pri Balčiku so videli 30 prevoznih parnikov. Morda hočejo pri Ekreni izkreati čete.

Raznoterosti iz vojne.

Zbližanje med Rusi in Angleži.

Pred nedavnim so poročali nemški listi, da so se vršili v Londonu takoimenovani ruski dnevi, pri katerih se je nabiralo za ruske ranjene vojake. Darovalci so dajali tudi večje vsote. Sedaj poroča korespondenčni urad preko Kodanja iz Petrograda, da je društvo za zblížanje med Rusijo in Angleško v Moskvi in društvo „Angleška zastava“ v Petrogradu priredilo po Ruskem celo vrsto „angleških dnevov“. Moskovski delavci so poslali angleškemu delavcem v municijskih tovarnah depešo s pozdravi in željami za skupno zmago. V imenu angleških delavcev je brzojavno odgovoril Asquith in izrazil prepričanje, da bodo skupni napor prinesli zaveznikom zmago.

Kralj Peter in njegov dvor.

Monakovo. Iz Cetinja se poroča: Kralj Peter se nahaja v bližini Skadra, v neki vasi, Pašić in prestolonaslednik Aleksander kakor ruski poslanik knez Trubeckoj prebivajo tudi tam.

Političen pregled.

Hrvatsko-slovenski klub.

Poslanci Hrvatsko-slovenskega kluba so imeli dne 16. decembra v Mariboru posvetovanje, na katerem so obravnavali zdaj pereča politična, narodna in osobito gospodarska vprašanja.

Konferenca krščansko-socialne stranke.

Krščanska socialna stranka je imela na Dunaju posvetovanja, ki jih je vodil princ Lichtenstein. Dr. Weißkirchner je poročal o aprovizaciji Dunaja in tožil, da Ogrska ni dala niti za lansko leto obljubljenih turščice. Posl. dr. Schlegl je predlagal resolucijo: Krščansko-socialna stranka smatra pogodbeno trajno gospodarsko skupnost z Ogrsko za skrajno potrebno, vendar zahteva, da se nova ureditev razmerja z Ogrsko ne zvrši, ne da bi se pritegnili avstrijski ljudski zastopniki.

Dr. Fuchs je poročal o finančnem položaju države in izrekel sodbo, da danes še ni misliti na odplačilo velikanskega vojnega dolga. Zato bode država segla po novih davkih in monopolih. Izrazil je željo, da bi vojna prinesla kot sad tudi skupno valuto z Nemčijo.

Dr. Gessmann je poročal o notranjem položaju in trdil: Sedanja vojska je potrdila, kar je avstrijska zgodovina že tolikokrat dokazala, da so Nemci za državo hrbtenjača, da, avstrijski državni narod. V tem oziru naj omenim samo vzgled pri vojnem posojilu, za katero so Nemci podpisali dosedaj več kot štiri petine. Tudi to zopet utemeljuje našo staro zahtevo, da se varuje nemški značaj državne prestolnice in samonemških kronovin, kakor drugih nemških ozemelj. Deželni zbori morajo delovati, če tudi državni zbor ne zboruje. Nato poroča govornik o pogajanjih krščansko-socialne stranke z nemškim „Nationalverbandom“, na katerih se je dogovorilo skupno postopanje v vseh narodnih zadevah in se doseglo tozadevno sporazumljenje. Dogovore je odobril strankin shod.

Dr. vitez pl. Wittek je razpravljal vprašanje o gospodarskem zblížanju monarhije z Nemčijo in v resoluciji odobral gospodarko zvezo monarhije z Nemčijo. Ta zveza naj zagotovi carinski prednost in skupno postopanje pri sklepanju trgovinskih pogodb s tretjimi državami.

Dr. Franc Sommeregger je dokazoval, da zoper agrarno zblížanje Nemčiji nič ni ugovarjati, niti proti carinski uniji ne. Tudi balkanskim državam se lahko gospodarsko približamo, čeravno jim ni dati take prednosti kakor Nemčiji.

Romunski parlament.

Bukarešta. V seji senata je rekel Filipescu, da bi bila morala Romunija izzvati vojno tedaj, ko je bila Avstrija od vseh strani napadena. Za časa ruskega vpada v Galicijo in na Ogrsko bi bila romunska armada lahko prekoračila meje. Filipescu je rekel: Ne dolžim vlade izdajstva, samo drugega mnenja sem. Pred 20 leti so bili liberalci ogorčeni, ker je bil ustavljen neki romunski list. Danes se uničuje ideal romunskega naroda. Govornik Atanasin je izrazil svoje začudenje, da želi Filipescu, naj pridejo ruske čete v Romunijo.

Kitajska dobi zopet cesarja.

Kitajski državni svet se je obrnil na Juanšikaja s prošnjo, da zasede prestol. Juanšikaj se je izprva branil, ko je bil pa v drugič naprošen, je prošnji ugodil s pogojem, da ostane tako dolgo predsednik, dokler ne pride ugoden trenotek za kronanje. Juanšikaj je izredno zmogen in energičen državnik.

Prevažanje čet v Solun in Albanijo.

Ob grški meji je mir. Francozi in Angleži se okoli Soluna utrjujejo. Srbski begunci pomagajo pri delu. Bolgari pa ne verjamejo, da bi bilo podjetje Francozov in Angležev resno, ampak mislijo, da se vrši vse to le zavoljo ugleda. Glavne čete so koncentrirane v bližini Kilkicha.

Rimska „Tribuna“ poroča iz Aten: Zvezne čete zelo marljivo napravljajo novo obrambno črto na polotoku Kalkidike z opirališčem Kasandre; kar spravljajo velikanske množine materiala. Iz Pariza se tudi poroča, da je vlada poslala 60 prevoznih ladij za nadaljno prevažanje čet na Balkan.

Zdi se, da se bodo Grki zadržali nevtralnno, če Bolgari in njihovi zavezniki prestopijo grško mejo. Grški ministrski predsednik Skuludis je dal k sebi poklicati nemškega poslanika in mu je izjavil, da bo ostala Grška pošteno nevtralna in bo z obema bojujočima strankama popolnoma enako postopala. Zato je proti utrjevanju Soluna formalno protestirala, da bo protestirala lahko tudi, če bi Bolgari kaj takega začeli na njenih tleh. Proti vkorakanju nemških in avstro-ogrskih čet na grško ozemlje hoče formalno protestirati, kakor je svoj čas zoper četverozeveze.

Italija je sicer izjavila, da se udeleži balkanske ekspedicije, vendar ni izkrcala svojega vojaštva v Solunu, ampak v Albaniji. Iz Curiha se poroča, da je v Albaniji k večjemu 150.000 mož italijanske armade in da je iz italijanskih razlaganj jasno, da zasleduje Italija tam le obrambni namen.

„Vossische Ztg.“ poroča iz Curiha: Iz zanesljivega privatnega vira v Rimu se ve, da se tudi iz Jakina prevažajo čete v Albanijo. Razen italijanskih spremljajo prevoze tudi angleške bojne ladje. Zdi se, kot bi Italija in Angleška hoteli kot opirališče uporabljati Albanijo, Francoska sama pa da se drži opirališča v Solunu.

Tudi „Secolo“ poroča, da so srečno izkrcanje čet povsod s pravim zadovoljstvom sprejeli, da pa se pomen tega podjetja ne sme precenjevati. Albanija je taka dežela, da ni mogoča tja večja ekspedicija za ofenzivo v srce Macedonije; najvažnejša pot za to ostane le Solun.

Pariška poročila pa pravijo, da je bilo v Valoni izkrcanih le kakih 30.000 mož, ki so bili poslani v notranost Albanije. Njihov namen da je, pripraviti za v Črnogoro in Albanijo pobegle Srbe opirališče za zbiranje, oskrbovati te čete z živežem, varovati srbsko civilno prebivalstvo, pripraviti ceste za poznejšo ofenzivo in držati puntarske Albance ob tleh.

Iz vsega tega je sklepati, da četverozeva tudi sedaj ni kaj posebnega ukrenila za balkansko bojišče in bo ostala tam le v obrambi, če se ji bo to posrečilo.

Pisma z bojišča.

G. A. P.,

na italijanskem bojišču, piše 12. t. m.: Velecenjena gospa! Danes na nedeljo, vsaj pač mislim, da je, mi misli uhajajo v blaženi Celovec, v lepo zakurjeni in razsvetljeni „štibelc“. Kolika sreča! Jaz imam tudi „štibelc“, ki obstoja iz dveh kupov kamenja in iz strehe, skozi katero gledam v nebo, ki ga pa ne vidim, temveč samo meglo in temoto. K pisanju mi pomaga sveča iz boljših časov, ki mi pa ugaša venomer. Veter, ki kraljuje v mali sobi, mi dela to uslugo. Pa Bog ne daj, da bi ga ne bilo! Ta vsaj suši mokroto na meni. Saj ognja nimam. Kdo ga naj naredi in s čim? Tako je moje sedanje bivališče. Kalendarij imam pred seboj in čitam dneve in dneve. Dobro je, da imam tako kožo in temperament, če ne bi se bil že zdavnaj prekopicnil čez skalovje. Kolikor sem dosedaj, menda nikdar več ne bom prestal, če še kdaj zagledam drugačen svet, ko samo skalovje. Pa Bog daj, da bi samo deževalo, ker takrat molči sovražna artiljerija, ki nas ob lepem vremenu obdeluje brez usmiljenja od zore do mraka. Zato se bom pa odškodoval na dopustu. Pogledam malo na kegljišče in že vnaprej stavim na levo damo! krono. Pred par dnevi sem bil gost g. polkovnika, ki je občudoval mojo vztrajnost. Zato pa čakam že dva meseca na drugo srebrno svetinjo. S 1. januarjem postanem poročnik. Želim vsem vesele božične praznike in srečno novo leto, želeč, da se tudi name v veseli družbi spominjate, ko ne bom vedel, ali je svet večer ali kak drug.

Jurij Gözellt, doma z Djekš, nam piše 13./12 1915: Cenjeni urednik! Oprostite, da se zopet oglašam. Ko sem sklanfal zadnji dopis v „Mir“, prejel sem mnogo dopisnic, iz domačega kraja in okolice, da naj se večkrat oglašim. Za dopisnice se prav iskreno zahvaljujem. Pisali so mi, kako mi reveži prestojimo, ko se celo tja sliši tako gromenje topov. Ne bom opisoval grozovitosti vojske, ker bi s tem pokvaril veselje božičnih praznikov, ker vsak človek ima drug obraz in vsak druge misli. Vojska je hudo zlo, in vojska je strašna reč, kakor pekel, samo da je pekel večin, vojska saj menda ne bo večna, za vsakega; v pekel nobeden ni primoran, vojak pa mora v vojsko. Večkrat sem videl slikan trnjev pot v nebesa, in široko cesto v pekel, kjer in kamor vse veselo hiti. Tako je tudi v vojski; bilo je 5. julija, ko pride zvečer stotnik z zdravnikom in so nas zbrali za bitko na Doberdobu, ki je sploh zdaj imenovan pekel. Tukajšnje ljudstvo pa pravi, da je že od nekdanj Doberdob najslabša vas na svetu. Tisti večer je pač bilo veselo; ko smo vse uredili, smo basali še zdravila za sovražnika, kroglice za nezvestobo, 150 vsak. Nobeden ni hotel iti spat, in zjutraj zgodaj smo posrebeli kavo, in naprej. To je bilo petja in ukanja, do časa, da nas ni vročina in utrujenost potrla. Dve tretjini nas je samo prišlo na določeni kraj, ker marš je trajal 15 ur. Prve dni oktobra smo dobili nekoč ob 2. uri popoldne povelje. Kar hitro je bilo vse v redu. Čakati smo morali samo še mraka, ker smo bili sploh blizu. Takrat je pač vse pelo in kako veselo! Neki Dunajčan je rekel: Slovenci so pevci! Peli smo, čeravno je bil za nas tedaj pravi križev teden, in tisti dan še posebej; ko je kuhar pripeljal čez uro daleč južino, padla je bomba, konji so se splašili in vse se je prevrnilo. Druge nesreče ni bilo, samo južine ni bilo. Naš dobri stotnik pa je naročil dobro večerjo, ki smo jo pred dohodom tudi dobili. V dopisnicah z doma pač vprašajo, če bomo že kmalu nabili polentarja, ali bo že mir. Po mojih mislih je pač tako: 7 dni je Bog rabil, ko je ustvarjal svet, 7 je sv. zakramentov, ki človeka varujejo pekla; 7 je poglavitnih grehov, in sedem je nam, sovražnih roparskih držav, ki so vropali našemu blagemu vladarju celo družino, in nazadnje so si hoteli razdeliti našo Avstrijo kakor Judje Kristusovo obleko, ko so ga križali. Mogočna Rusija, naščuvana od prevzetne Francije in pohlepne Anglije in vseh drugih, je mislila stresti Avstrijo kot kmet jablano, kar se pa ni posrečilo. Že sedem krvavih mesecev je, odkar nam je umazana Italija hotela nastaviti smrtno orožje na osrčje

Avstrije, kakor nekdanja italijanska roka naši blagi in mili cesarici. Dragi mi, nismo delali tukaj čudežev, če nas je res nekaj več ko na Koroškem kje na cerkvenem žegnanju. Sicer pa nas je bilo malo, samih Avstrijev, in skoraj vsi Slovenci, razen koroških in štajerskih Nemcev nisem videl nemškega vojaštva celih 7 mesecev.

Bog Slovenca ne zapusti, če ima le dežnik pri sebi, in tega ima, dežnik božje pomoči in milost Matere božje; Bog je predelal naš načrt, pa še bolj Italijanom. Nismo verjeli, da bi mogli sovražnika že tukaj zadržati, ker je veliko močnejši in rabi vsako sredstvo, da bi nas ukončal. Popolnoma pa je razbit načrt Italijanov. Pred dalj časom je že Cadorna rekel, da če v dvanajstih dneh ne dobi Gorice, se bode sam ustrelil; napravil bi seveda, kakor kak mestni natak: Ko ga ljubica ne mara, pa jo ustrelil in še sam sebe. Huda je bitka ob Soči in bramba domovine. Mnogo je stalo truda in trpljenja, pa slovenski vojaki znajo tri božje čednosti, vero, upanje in ljubezen. Ker Slovenji ljubijo Boga, Mater božjo in vladarja, tudi trdno verujejo v božjo pomoč in tako upajo na splošno zmago in veselo svidenje v domovini.

Ne bom hvalil činov slovenskih vojakov, njih vztrajnost se sama hvali; le toliko rečem, da je bridka izguba vsakega tovariša, tovariš pa je vsak. Nimam nobenega znanca iz domačega kraja, pa sem vselej jokal z drugimi, ko smo jih v zemljo pokladali. Bil sem na pogrebu prvega vojaka, Slovenca iz Štajerske; bil je nad vse lep pogreb od vojaške in od civilne strani, in zadnjič sem tedaj slišal zvonove. Zadnji je bil zdaj pogreb nekega Dalmatinca. Na polkovnikovo povelje je nadporočnik imel ganljiv nagovor na grobu; med drugim mu je rekel: „Junaško si se bojeval v Karpatih, oktobra še v Srbiji in nazadnje proti najhujšemu sovražniku Italijan. Ker si našel junško smrt, za katero, ako treba, smo tudi mi pripravljene, položili smo tvoje truplo ob vznožju našega slovenskega Adrijanskega morja; tvoje ime bo med junake vpisano, tvoj spomin bo ostal med nami Slovenci na veke, in dušo sprejmi Bog vojskinih trum.“

Vsem koroškim rodoljubom želim vesele praznike in prav srečno novo leto, v katerem upamo zmago, mir in veselo svidenje. Tačas nas pa nikar ne pozabite! Na zdar!

Izplaknitev grla s Fellerjevim bolečine tolažečim, raztopilnim rastlinskim esenčnim fluidom z zn.

„ELSA-FLUID“ olajša dihanje.

12 steklenic franko 6 kron. Lekarnar
E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško).
Čez 100.000 zahvalnih pisem.

Novi vpoklici.

Letniki 1871 in 1870 na 17. januarja, letniki 1865, 1866 in 1867 na 21. januarja 1916.

Dunaj, 20. dec. Kakor izve brzojavni korespondenčni urad, se bo prihodnje dni razglasilo, da bodo pri prebiranju za službo z orožjem sposobni spoznani avstrijski črnovojniški zavezanci rojstnih letnikov 1871 in 1870 vpoklicani na 17. januarja 1916, oni letnikov 1865, 1866 in 1867 na 21. januarja 1916 in se bodo morali podati k c. in k. dopolnilnemu okrajnemu poveljstvu, oziroma c. kr. domobranskemu dopolnilnemu poveljstvu.

Iz tega, da se za 17. januar vpoklicujeta najmlajša letnika drugega poziva — po vpoklicu letnikov 1874, 1873 in 1872 dne 15. decembra — na drugi strani pa za 21. januar trije najstarejši letniki drugega poziva, se razlaga prizadevanje vojaške uprave, uporabiti najstarejše letnike za enkrat v zaledju in v etapnem ozemlju, dočim bi najmlajši letniki drugega poziva najbrž še kot rezerva za fronto prišli v poštev.

Da se doseže prvi namen, se zdi potrebno, da se vsi še v zaledju in v etapnem ozemlju se nahajajoči mlajši, za službo na fronti sposobni elementi nadomestijo s črnovojniki najstarejših letnikov, da se namesto zadnjih pošljejo na fronto; to je akcija, ki traja dalje časa in zahteva, da se črnovojniški letniki 1865, 1866

in 1867 že sedaj vpoklicajo. Z ozirom na narodno-gospodarski pomen ravno teh letnikov se je pri oproščanju te kategorije šlo dalje kakor pri mlajših letnikih.

Vpoklicani se bodo morali priglasiti najpозnejše do enajstih dopoldne imenovane dni.

Blagoslovljene božične praznike
želita vsem »Mirovim« prijateljem
uredništvo in upravništvo.

Dnevne vesti.

50letnica dr. Krekovega rojstva. Na božični praznik praznuje dr. Janez Ev. Krek 50letnico svojega rojstva. Hvaležno se ga bode tega dne spominjal ves slovenski narod, kateremu je podaril v svojem življenju veliko dobrot. Dr. Krek se je pri nas prvi začel temeljito vglabljeti v socialna vprašanja. Pisal je v tem oziru mnogo in poklonil narodu tudi prvo slovensko spisano sociologijo. Še večje važnosti pa je za ves naš narod njegovo praktično, organizatorično delovanje; v tem oziru je dr. Krek razvil čisto izredne, sijajne zmožnosti, ki jih občudujejo in priznavajo vse politične stranke v Avstriji. Organizacija slovenskih krščansko-socialnih delavcev in delavk in Slovenska krščansko-socialna organizacija sta njegovo delo. Tudi združništvo je pri nas našlo v dr. Kreku večšega organizatorja in pospeševalca. Tudi kot pesnik in leposlovnji pisatelj za preprosto ljudstvo se je srečno poizkušal, njegovo glavno delo, ki ima stalno vrednost, so pa „Zgodbe sv. pisma“, ki jih je po smrti dr. Fr. Lampeta nadaljeval za „Družbo sv. Mohorja“. Tudi kot politik je dr. Krek znamenita oseba in je dajal smer slovenski politiki. Kot tak je bil neutrudljivo delaven zlasti kot govornik. Pri koroških Slovencih je dobro znan in ravnotako priljubljen. Nobenega izvenkoroškega slovenskega poslanca naši ljudje niso tolikokrat poslušali na raznih političnih in nepolitičnih shodih kakor ravno dr. Kreka. Vsakemu pozivu, če količkaj mogoče, se je odzval in tako koroške razmere od bliže spoznaval. To je prav posebna zasluga dr. Krekova, ki jo znamo koroški Slovenci posebno ceniti. In pri vsem svojem mnogostranskem delovanju dr. Krek naše nikdar ni mislil. Živel je le za druge, za svojo stranko, za svojo organizacijo, za narod. Taki nesebičnosti, ki postaja v sedanjem sebičnem svetu redka, se spoštljivo klanjamo in želimo g. dr. Kreku, da še dolgo, dolgo vrsto let, v krepkem zdravju in duševni svežosti nadaljuje svoje delo za slovenski narod. Takega moža tudi po vojni ne smemo in ne moremo pogrešati.

Visoko odlikovanje slovenskega poslanca. Podpredsednik poslanske zbornice, podpolkovnik Josip vitez Pogačnik je imenovan za polkovnega poveljnika z naslednjim odličnim pismom: „Vojno nadpoveljništvo je v prijetnem položaju, posneti, da je Vaše Visokorodje svoje že v miru za obrambno moč zaslužno delovanje tudi ves čas mobiliziranja s popolnim umevanjem in neumorno vnetostjo posvetilo vojski na bojnem polju. Pred vsem pa je ustanovitev kranjskih prostovoljnih strelcev, katere je Vaše Visokorodje v trenutku nevarnosti za jugozapadne meje cesarstva oživitvilo z istotako energijo, preudarnostjo in organizatoričnim talentom ter z razumno uporabo patrijotičnih čutil Vašega naroda, čim brezprimerne ljubezni do domovine in dragocena opora za našo hrabro vojsko. Vašemu Visokorodju izrekam zahvalo v imenu Najvišje službe za ta aktivni dokaz izrednega patrijotizma in za energično podporo vojski s tem, da Vas imenujem v priznanje teh zaslug na sedanjem Vašem mestu za polkovnega poveljnika v VI. činovnem razredu. — Nadvojvoda Friderik, feldmaršal.“

† **P. Ladislav Jeglič.** Dne 11. decembra 1915 je v svoji rojstni hiši v Podbrezju na Gorenjskem izdihnil svojo blago dušo č. g. pater Ladislav Jeglič iz reda oo. frančiškanov. Višarskim romarjem bo še v najlepšem spominu, ker je bil svoj čas tri polletja zelo spreten voditelj Marijine božje poti na Sv. Višarjih. Pozneje je bil provizor v Podklostru. Lansko leto je bil prideljen novoustanovljeni frančiškanski ekspozituri v Novi Štifi pri Ribnici, kjer je vodil tretji red. Rojen je bil l. 1886. in v mašnika posvečen l. 1909. Njegovi znanci in prijatelji ga bodo ohranili v najlepšem spominu. Njegovo idealno delavnost, ki jo je razvijal tudi na Koroškem, mu dobrotljivi Bog stotero povrni! N. p. v m!

Za vojne kurate za čas vojne so imenovani dr. Franc Botek, kanonik v Gospa Sveti, in Alojzij Nagelschmied, administrator v Svečah, in Franc Savec (Volšperk).

† **Župnik Leopold Kassl.** Iz Ljubljane je došlo nenadno poročilo, da je dne 19. decembra, previden z vsemi svetimi zakramenti za umirajoče, umrl v ljubljanski deželni bolnišnici ob dveh popoldne gospod župnik Leopold Kassl iz Breze ob Vrbskem jezeru. Pogreb se je vršil v sredo popoldne. G. župnik Kassl je že dalje časa bolehal in se je odpeljal v Iko, toda potovanje je moral v Ljubljani prekiniti in ga je zalotila blede smrt v slovenski prestolnici. Rajni je bil šele 29 let star. Rojen je bil v Šmarjeti pri Velikovcu in je bil v mašnika posvečen 18. julija 1909. Bil je izredno blagega srca, vseskozi dobra duša in pobožen in goreč dušni pastir. Kljub temu je imel v svojem življenju težave, ker je bil naroden značaj in je bil v tej svoji značajnosti dosleden do skrajnosti. Morda to ni malo pospešilo, da se je kal njegove, že precej stare, zavratne bolezni, jetike, tako hitro razvila. Verno ljudstvo je rajnega povsod zelo spoštovalo in ljubilo, zlasti pa še njegovi duhovni sobratje. Ni iskal plačila pristih, ki imajo moč sveta, ampak pri Njem, ki ne bo sodil po narodnosti, ampak po pravih zaslugah. Kljub rahlemu zdravju je bil zelo delaven; prav spretno je prirejal slovensko besedilo za nameravani novi obrednik krške škofije. Člane sodalitete opozarjamo, da je bil ranjki ud te duhovne bratovščine in da naj torej po pravih opravilo zanj po eno sv. mašo. N. p. v m!

Dr. Jos. Čemer, kadetni aspirant, pozdravlja vse znanee in jim želi vesele praznike. Nahaja se na južnozpadnem bojišču in piše med drugim: „Godi se mi dobro in sem pri dobrem zdravju. Božič bom obhajal v skromni baraki nad 2200 m visoko, v strmeh skalovju. Nimaš pojma, kako se da živeti v teh višinah. Težave in veselje se meša v eno. Tik pod nami rujeje polentarji v snegu, naši jekleni pozdravi pri njih niso priljubljeni.“

Oče naš! V svojem in v imenu sorojakov molil dr. Josip Lovrenčič. — To je droben zvezek, ki ga je založilo „Tiskovno društvo“ v Kranju in stane 50 v. Pri naročilu desetih izvodov eden povrhu. Čisti dobiček je namenjen revnim goriškim beguncem. Zvezek vsebuje enajst Lovrenčičevih pesmi, v katerih pesnik slika gorjé beguncev. Značilni so n. pr. verzi: „Težko in mučno pot smo nastopili: — Potrkali smo praznih rok na vrata — brata — in čakali smo: ni se nam odprlo... — In spet: prosili smo in nič dobili... — Komu zaupanje v ljudi ne bi umrlo?“ — 50 vin. ni dosti, vsak jih lahko žrtvuje, in da je pomagal, bo pričala ta knjižica.

Na bojišču kot slikar se bo podal slovenski slikarski umetnik Vavpotič.

Kadet Franc Aprisnig je bil 25. novembra težko ranjen na Vrhu sv. Mihaela. Obležal je pred vrsto čez noč, pa ker so se naši malo umaknili, ne vedó, kaj je bilo potem z njim. Morebiti je na Laškem težko ranjen ali pa je umrl.

Zopetna prebiranja črnovojniških zavezancev 1865—1897. Oni črnovojniški zavezanci rojstnih letnikov 1865—1897, ki iz kateregakoli vzroka niso bili pri naknadnih prebiranjih, morajo priti k novemu prebiranju pri c. kr. domobranskem dopolnilnem okrajnem poveljstvu v Celovcu, Salmstraße, po sledečem redu: Rojstni letniki 1865 do vštévši 1872 dne 26. decembra. Rojstni letniki 1873 do vštévši 1880 dne 27. decembra. Rojstni letniki 1881 do vštévši 1888 dne 28. decembra. Rojstni letniki 1889 do vštévši 1896 dne 29. decembra. Rojstni letnik 1897 dne 30. decembra.

Tri milijone za češko vseučilišče. Pred kratkim umrl olomuški nadškof dr. Kohn je v svoji oporoki določil svoje premoženje, tri milijone kron, za ustanovitev češkega vseučilišča na Moravskem.

Odlikovanje vojnega vikarja. Cesar Franc Jožef je vojnemu škofu Emeriku Bjeliku za njegove zasluge na polju vojnega dušeskrbstva podelil red žel. krone I. razreda z vojnim okrasom.

Odlikovan slovenski vojni kurat. Č. gosp. Marko Krajnc, vojni kurat pri 87. pešpolku, je bil odlikovan z duhovniškim zaslužnim križcem na traku hrabrostne kolajne.

Zavoljo intimnega občevanja z ruskimi vojnimi ujetniki je bila politični ekspozituri v Trgu naznanjena dekla Tereza Plattner.

V zaporu vojaškega sodišča v Celovcu je bilo dne 20. decembra 331 oseb, med temi 31 Rusov in 4 ženske.

Božična voščila z bojišča. Srčno mi pozdravljeni, vsi dragi bralci „Mira“! Zopet se vam oglašam po precej dolgem času, da si ne boste mislili, da sem čisto pozabil na Vas, drage koroške rojake. Že druge božične praznike bom obhajal na bojišču, in sicer ravno na nasprotni strani naše lepe domovine kakor lansko leto: namreč na južnem bojišču, kjer nam stoji nasproti malo bolj krvoločni sovražnik. Ali mi se ga prav nič ne bojimo. Ko strelja na nas s topovi najtežjega kalibra, večkrat tudi zadene naše pokrite

okope; ko pa udari granata v okop pri enem kraju, zlezemo pri drugem zdravi ven in se mu glasno krohotamo, da nas tako straši, kakor bi med otroke vrgel sneženo kepo. Seveda grmi pač strašno, da se morda še Vi bojite, kar je pa le prazen strah. Želiva Vam tudi prav vesele božične praznike in spomnite se tudi Vi na nas koroške fante, ki stojimo že drugo leto na bojišču. Vas pozdravljata Jurij Nachbar in Rudolf Vogel iz Pliberka.

Cerkvene vesti. Ker bo direktorij za 1. 1916. radi pomanjkanja stavcev veleč. duhovščini bržkone prišel prepozno v roke, se ta-le opozori na sledeče:

Praznik Presv. Imena Jezusovega se vbodoče tudi od vernikov praznuje prvo nedeljo januarja, torej 1. 1916. 2. januarja. Ta dan kakor tudi v osmini praznika se dobi znani popolni odpustek, ravno tako kakor prej II. nedeljo post Epiph. To naj se vernikom na praznik sv. Štefana s prižnice naznani.

In officio ss. Nominis 2. Jan. commemoratio Oct. s. Stefani in Laud. et Missa.

3. januarja Octava s. Joan. SF. slično kakor 2. jan. 1915.

4. — 8. jan. kakor 1915.

Pozor, begunci! Dajejo se naslovi internirancev v Italiji sedaj za bovški, kobariški, breginjski in tolminski okraj. Zahteva se ime, priimek volgo, kraj, številka in občina internirane osebe. Za trud, družinska pojasnila in njih prevode je poslati istočasno 1 K 50 vin. Gabršček Ivan, učitelj, Dolina pri Trstu.

Božične in noveletne karte. Občinstvo se v javnem interesu prosi, da ne piše za Božič in Novo leto voščilnih kart, ker bi bi bilo to za cenzurne urade preveč dela. Naj se raje od voščil odkupijo v prid vojni oskrbi in drugim dobrodelnim namenom.

Prodaja mesa dne 24. decembra dovoljuje zavoljo praznikov odredba deželnega predsednika z dne 20. t. m.

Za božičnico vojakom na bojišču se je nabralo toliko darov, da se je z njimi in z ostanki raznih prejšnjih zbirk moglo nakupiti raznih reči za 54.549 K 49 v. Nakupovanje, razdeljevanje in zavijanje je oskrbela žena g. deželnega predsednika, ga. grofica Marija zu Lodron. Darovi so se v zabojih poslali vojakom na koroški fronti. Razentega je poslal g. deželni predsednik 4000 K najvišjemu poveljništvu na Koroškem za koroške čete in 1000 K najvišjemu poveljništvu na soški fronti za tam stoječe čete iz Koroške. Iskrena hvala vsem blagim darovalcem!

Pobegli ruski ujetniki. V Trnjevici pri Celovcu so orožniki 14. t. m. prijeli iz tabora ruskih ujetnikov v Muravi pobeglega ruskega ujetnika. Dan poprej so orožniki ob Vrbskem jezeru prijeli dva s Tanzenberga pobegla ruska vojna ujetnika.

Iz italijanskega ujetništva piše Josip Tenš, bivši organist v Dvoru, po dolgem molčanju — od 1. aprila ni bilo nobene dopisnice — gospodu župniku, da je bil ranjen, ujet. Je zopet zdrav in je zdaj v „vojnem ujetništvu“ Maddaloni, Italija. Dopisnica je bila oddana 19. novembra, došla je 6. decembra 1915.

Za domovino. Adolf Mlekuš, praporščak v rezervi, je padel v ljutih bojih pri Oslavju na Goriškem. Pokojni junak je iz znane Mlekuševe rodbine v Bovcu. Star je bil šele 23 let in je že dovršil tehniko.

Božične pošiljatve. Glasom odloka trgovinskega ministrstva se o božičnem času do 31. decembra brez zadržka sprejemajo za vojno pošto namenjeni zavitki z jestvinami, ki se ne pokvarijo takoj, kakor čokolada, suho pecivo, kruh iz posušenega sadja, konzerve in podobno.

Denarni promet s Švico. Pri poštnih nakaznicah v Švico se od 20. decembra naprej računni 100 frankov za 145 kron.

Prijet dezertjer. V Trgu so orožniki prijeli črnovojniškega dezertjerja Jožefa Möslerja in ga izročili vojaški oblasti.

Željuje pri Velikovecu. (Marijina družba.) Zelo slovesno smo obhajali pri nas praznik brezmadežnega Spočetja Device Marije.

Naša mlada Marijina družba je prejela prelepo zastavo, katero so na ta praznik blagoslovili č. g. dr. Lambert Ehrlich. Obenem so sprejeli v družbo 9 kandidatov, tako da šteje sedaj 25 družbenic. Po blagoslavljanju se je vršil shod v župnišču, kjer so štiri šentrupertske družbenice imele krasne nagovore. — Zastava je veljala 323 K in je prekrasno delo šolskih sester v Mariboru. Botri sta ji bili Krošljeva mati in gdč. Angela Poš. Iskrena hvala vsem dobrotnikom, zlasti še č. g. dr. Ehrlichu, ki so pomagali spovedovati — 150 jih je sprejelo ta dan sv. zakramente — in z živo in poljudno besedo v pridigah navdušili vernike za češčenje Marijino. Lepa hvala tudi Marijini družbi v Št. Rupertu, ki se je v velikem številu udeležila slovesnosti.

Medgorje. (Zopet pogreb.) Slišala sem, da v medgorski občini ljudje zelo umirajo! Pd. Uznik in pd. Dobrnjak je bil letos že 17. mrlič v tej fari. In čudno to ni, ker tam bolehajo sami odrasčeni možje in to skoraj vsi na naduhi. Dne 13. t. m. je pa umrl in 15. t. m. bil pokopan Martin Dominikus pd. Knapič, kmet v Kozasmojah, star 71 let, oženjen, oče peterih odrasčenih hčera: tri od njih so vdane in dve ste doma. Rajni je bil skrben gospodar in dober kristjan, ki je rad izpolnjeval svoje dolžnosti; ker se je v mladosti učil mesarstva in živinozdravništva, si je prigrisporil še eno kmetijo. Ko so lani in letos odšli njegovi trije zeti k vojakom (Mucl in Vogr sta ruska vojna ujetnika), je še za njih hiše skrbel in se zgodaj — utrudil do smrti! Pogreb je bil veličasten in to z 2 duhovnoma! N. p. v m.!

Št. Peter pri Grabštanju. (Tatvina.) V noči od 14. na 15. t. m. so pokradli tatovi v Št. Petru pri p. d. Švarcu in Malečapah pri p. d. Čančuju več mesa in drugih jestvin. Poklicani znani pes „Fix Harras“ jim je prišel baje že na sled.

Živčne bolečine odpravi enkratno vdrgnjenje s Fellerjevimi bolečinami tolažečim, živce pomirljivim rastlinskim esenčnim fluidom z zn. „Elsal-fluid“. Izvrstno domače sredstvo. 12 steklenic franko samo 6 kron. Lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). Več nego stotisoč zahvalnih pisem in zdravniških ocen. (b)

Katoliki!

Društvo vednega češčenja v Celovcu za podpiranje ubožnih cerkva bi rado Vas opozorilo na potrebo, ki je nastala v vojski, in želi Vaša srca pridobiti za nakup prepotrebnih vojnih kapelic.

Na tisoč duš, željnih duševne tolažbe, se obrača do Vas, ki bivate doma v bližini svetišča. Podajte se v mislih ven na bojne črte, kjer so naši vojaki izpostavljeni najhujši vremenski nezdobi, kjer so dan na dan pred sovražnikom v skrajni smrtni nevarnosti. Mlake krvi označujejo pot, po kateri prodirajo naši junaki.

V tem skrajnem trpljenju si želi vsak katoličan tolažbe sv. vere, si želi božje službe, si želi v smrtni nevarnosti svete odveze in sv. obhajila.

Velika večina naših vojakov pa je ostala vse leto brez božje službe. Pomislite, Vi srečni, ki ste doma okrog svojih cerkev, kaj se pravi: biti vse leto v najhujšem ognju, v krvavem boju brez duševne tolažbe!

Vsi smo dolžni pomagati, kajti vojaki trpe in se bojujejo za nas! Pogled na oltar, kjer duhovnik sklepa roke k molitvi in dviga Sveto Telo in Kri — tolaži in navdušuje vojaka katoličana: Jezus sam prihaja v sv. maši človeka mirit, krepčat in blagoslavlja.

Zato hočejo naši vojaki, da se jim pripomore do božje službe. V svetem obhajilu si iščejo nove nade in globokega srčnega miru.

Vi, ki ste tako blizu cerkva, izkažite vojakom največjo dobroto, pripomagajte jim, da se jim opravlja sv. maša!

Več kot 1000 duhovnikov je odšlo z vojski s 300 kapelicami. Z milodari se je pomagalo, da se more vsak dan opraviti 500 sv. maš in pri vsaki deliti sv. obhajilo. A kaj pa je to za vso armado? Bojna kapelica obsega vse, česar je treba za daritev sv. maše in stane okrog 600 K. G. vojaški škof so opetovano opozarjali, da armada

potrebuje takih kapelic in sv. Oče Benedikt XV. so sami podarili v ta namen večjo vsoto.

S srcem, polnim ljubezni, in darežljivo roko poskrbimo vojakom takih kapelic. Marsikdo bi mogel tako kapelico tu nabaviti sam, kdo drug morebiti polovico, ali četrtinko; sprejme se vsak, tudi najmanjši dar. V Gradcu so nabrali že 15.000 K, to je za 30 kapelic. Drugi ne smemo zaostajati.

Naši vojaki so se odlikovali na vseh bojiščih in so se ovenčali z neminljivo slavo. Mar ne zaslužijo tisočkrat, da se pobrigamo mi za njihove duše?

Vojni čas je čas velikih žrtev, in v žrtvovanju ne smemo prenehati. Vojaki izvršujejo svojo dolžnost na bojišču, mi jo izvršujemo doma z dobrimi deli.

Posebni božji blagoslov bo povrnil ta predragoceni dar, ki ga vojakom pošljemo.

Društvo vednega češčenja v Celovcu.

100 litrov domače pijače!

osvežuje in gasi žejo, vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: Ananas, jabolka, grenadine, maline, muškatske hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 4-50 franko po povzetju. Na 5 takih porcij dam eno porcijo zastoj. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživlja in ga ne opoji in njegovi delavni moči ne škoduje.

Janez Grolich,
Engel-drogerija v Brnu št. 638, Moravsko.

V zalogi Družbe sv. Mohorja v Celovcu

je nanovo izšla knjiga:

Življenje svetnikov in svetnic božjih.

Spisala dr. J. Rogač in M. Torkar.

Cena: Mehko vezana K 8.—, za družnike K 6.—, po pošti franko K 1.— več. — V dva dela trdo vezana z usnjatim hrbtom K 12.—, za družnike K 8-80, po pošti franko K 1.— več.

Paramenti!

Mašna oblačila v preprosti in tudi v bogati opremi, **dobro blago in poceni.**
Plašči za cerkvenika in ministrante, ovratni plaščki in stole zelo ceno.
Šmizete v različnih oblikah od 1 K naprej. **Komplet z ovratnim trakom** od K 2.— do K 2-80, kakršen je izdelek.
Bireti v vsakršni obsežnosti po K 3-80, K 4.—, K 4-80.
Rožaste svetilke za večno luč za patentovani steni.
Prosimo, da poizkusite, in prepričani smo, da bode te stalen odjemalec
oddelka za paramente, knjigarne in trgovine Jožefovega društva v Celovcu.

500 kron!

Vam plačam, če Vaših **kurjih odes, bradavic, trde kože** ne odstrani Ria balzam v 3 dneh brez bolečin s korenino vred. Cena lončku z zajamojučim pismom K 1.—, 3 lončki K 2-50, 6 lončkov K 4-50. **Kemeny, Kaschau** (Kassa), I., poštni predal 12/8, Ogrsko.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.